

i Rigsdagen ikke kunne blive af nogen synderlig dybtgaaende Natur. Det vil kun skjønnes, om Borgervæbningen endnu bestod omtrent under de samme Forhold, som tidligere, og isaa sandsynlig vilde Rigsdagen upaatvilelig uden en detailleret Indgaaen paa Borgervæbningens Budget bevilge Beløbet. Men ganske anderledes stiller Sagen sig, naar saavel Rigsdagens som Communalbestyrelsens Samtykke skulde udfordres til hver enkelt Udgift, og det maa enhver erkende vil være aldeles nødvendigt, naar en saadan Tingenes Orden indføres, hvorefter det aarlige Tilskud, som Rigsdagen bevilger til Borgervæbningen, skulde være afhængigt af de aarlige Bestemmelser, som tages, og som kunde have Indflydelse paa Forhøielse eller Formindskelse af Beløbet; det kunde da ikke tænkes muligt, at man skulde undlade at forelægge Borgervæbningens Budget til Bewilligelse af Rigsdagen i dets enkelte Detail, og deraf vilde Følgen kunne være, at den Bestemmelse, som Communalbestyrelsen maatte have taget nu angaaende Væbningens indre Organisation, ingen Betydning kunde have, førend Budgettet blev vedtaget af Rigsdagen, og jeg antager, at enhver Justitsminister vilde vel vogte sig for at meddele Approbation paa nogensomhelst Udgift, førend han havde Rigsdagens Sanction paa dette Beløb, naar en saadan Tingenes Orden blev indført. Jeg kan heller ikke see, at der kan fremkomme nogen Fare for Kommunen af dette Forhold, som jeg troer at være det rette. Det er hele Tiden af de ærede Talere, som have yttret sig imod min Anskuelse, fremsat, som om Kommunen vilde være udsat for at blive deterioreret, dersom en saadan Tingenes Orden fremkom som den, der er foreslaaet i Udkastet. Jeg troer nu slet ikke, at det er Tilfældet; tværtimod, jeg troer snarere, at Stillingen vil blive heldigere for Kommunen. Det vil da ligge i Kommunens egen Haand, at bestemme Udgifterne og bestemme hele Organisationen, saa at, dersom Udgifterne skulde overstige Kommunens Kræfter, kunde jo endnu altid Godtgørelsen af den Deel, som Staten tilskyder, forhøies, og der kunde da ikke være Noget til Hinder for, at en saadan Forhøielse blev tilstaaet af Rigsdagen. Men, naar først engang

dette Tilskud fra Statens Side er fastsat, og navnlig dersom det blev fastsat saaledes, som det her foreløbig er ansat til, nemlig til det Samme, som hidtil har været udredet, saa vil det, som jeg tidligere har tilladt mig at bemærke, overstige Halvdelen, og der er Udset til, at adskillige Udgifter til Borgervæbningen ikke ville kunne foretages efter den nye Organisation. Jeg troer endog, at de kunne noget nedsættes, da Borgervæbningen vil blive mindre talrig, end den har været hidtil. Saa sandsynlig synes det mig ikke, at der er nogen rimelig Udset til, at Borgervæbningsudgifterne skulde foretages, og, dersom altsaa det Forslag, jeg har tilladt mig at sætte i Udkastets § 34, bliver staaende ved Magt, vil efter al Rimelighed Kommunens Bidrag kunne være endnu noget mindre, end Tilfældet vilde blive efter det Forslag, som var stillet af den ærede 1ste Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (H. P. Hansen), men som nu er taget tilbage.

H. P. Hansen: Det er ganske rigtigt, at der har været adskillige Udgifter under Borgervæbningen, som i den senere Tid have forarsaget den høitærede Justitsminister megen Besværighed. Jeg har selv deeltaget i Forhandlingerne desangaaende og fundet, at det ikke var saa ganske let, at komme over det Spørgsmaal, af hvem disse Udgifter skulde udredes. Men jeg troer, at dette netop har sin Grund i, at Forholdet mellem Staten og Kommunen ikke er bestemt, saa at man ikke kan vide, hvorledes Udgifterne skulle udredes. Jeg maa derhos bemærke, at det var Udgifter, der fremkom som aldeles extraordinære, saa at de ikke kunde have været optagne i det aarlige Budget, der har været behandlet af Kommunen, da der, hvad angaaer de ordinære Udgifter, slet Intet havde været til Hinder for deres Udredelse. Jeg troer som sagt, at disse Banfæltigheder have reist sig netop paa Grund af, at Forholdet mellem Stat og Kommune ikke har været nøiagtigt bestemt. Nu har den høitagtede Justitsminister vel erklæret, at det ingenlunde, hvad jeg ogsaa bestandigen har antaget, var hans Mening, at jo Staten skulde bidrage betydeligt, ja han har endogsaa, om jeg ret har lagt Mærke dertil, sagt bidrage meget betydeligt til Borgervæb-